

Ch ương 9

“**B**UM BUM BUM, lên lên lên!” Tu n ti p theo và lúc này tôi hát vang.

“Bum bum bum, lên lên lên!” Các h c viên c a tôi ngoan ngoãn hát vang, trong s hân hoan c a chính tôi. T t nhiên, ây ã là l n th b y chúng tôi hát i hát l i bài này, và n t n lúc này, ch có Jody Bingham là thu n th c các ng tác.

Hôm nay tôi dùng m t ngày phép c a mình d n i Brownie i th c t sau gi h c, r i tôi t t qua trung tâm d ãng lão dùng b a tr a (thành ph ãnh , không có c bao nhiêu s ki n, nh ng ng i thích trông th y g ãng m t t i c i c a tôi... b n c ãng hình dung ra c toàn c nh r i y). M y bà m y c trong l p yoga c a tôi lúc y ãng cầu nhàu vì th t v ãng... Leslie ã không có m t l p Xo c d o cho H i Cao niên. Không mu n b l c h i làm m t bấu v t, tôi c m iPod c a mình vào dàn loa và lúc này ây ãng h ãng d n cho l p nh y hip hop u tiên c a i mình. B n th y y, m c cho s th ãng h i l n kinh t m c a Kiara, cô b n cùng phòng th i i h c c a tôi và tình c c ãng là chuyên gia khiêu v t Trinidad, tôi c ãng có bi t m t vài ãng tác y nh é - oh, yeah. Á há. Không bàn cãi gì n a, tôi là con nh da tr ãng l c hông i u ãng nh t ãng bang Vermont này (c ãng không có ý ãng a gì ãng u, nh ãng thà có còn h n không).

Tôi b t tréo tay, trông r t h m h , m b o là v y. “Sang ngang, b c, á chân, lúi! L p l i! ãng quên hai cánh tay n a nhé!” tôi hô to, c g ãng h t m c cho ra cái n t ãng v m t ãng i th t tr và th t ãng u. Nh ãng mà c ãng không c thành công gì cho l m ãng, tuy nhiên c n c vào nh ãng khán gi mà tôi có, thì có cho tôi là Sulja Boy c ãng còn c y ch . “Bum bum bum!”

“Bum bum bum!” m y bà m y c l p l i.

“Coi ch ãng cái hông kia, Mary!” tôi gào át ti ãng nh c. “Bà không mu n m t s ch ti n u t ch ! Carol, trông bà kia, lão bà bà! Làm úng r i y c ãng!”

Ki u nh c có ph ãnh khác l c a chúng tôi (Leslie ch n m y th lo i sáo và ãnh h c du ãng l ãnh lót th ãng c ph i sao cho chúng khi n ta ho c là bu n ãng r r i ho c là ch mu n gi t ãng i) hu hút c m t ãng ông kha khá. Phía sau cu i kia là kho ãng ch ãng m t tá các c ãng h ãng ãng ãng nh i t l i t, và tôi khá s c khi ãnh n ra trong s ó có ông n i. Ông ãng gi a Josephine, con bé ãng nh y nhót th t iêu luy n khi n t t c chúng tôi ph i th y x u h , và Bronte, rõ là ãng ph i gáñh ch u l y m t kho ãnh kh c nh c nh c ãnh c a tu i m i l n mà th gi i này ch a t ãng ch ãng ki n bao gi , nh ãnh chính ãnh mình. Tôi

ch tay vào Bronte và t ng c ng l c hông khi tôi chuy n v trí và nhún nh y, r i nh n c m t cái o m t chán ch ng n là n t ng.

Khi bài nh c k t thúc, tôi l o o b c v phía dàn loa t t nh c. “T p r t t t y các quý cô! Ch ng bao lâu n a r i m i ng i s trình di n trong m t video nh c rap nào ó trên kênh VH1 cho xem!”

M y bà b n già c a tôi c i ha h , rõ là ang hân hoan v i thân ph n m i m c a mình, r i h qu l y kh n và lau m hôi t nh ng hàng chân mày nh n nheo.

“Công vi c cháu sao r i, h Callie?” Jody v a h i v a du i c ng hai cánh tay ra sau l ng nh th chúng là hai s i dây thun.

“Công vi c... n ,” tôi áp, suýt n a thì nói ra s th t.

Sau chuy n leo núi tu n r i, t t c chúng tôi d b a t i vui v cùng b c a Muriel và ám thu c h c a ông ta. Charles ã m b o sao cho tôi ng i c nh ông ta, và d ng nh y là m t thành công vang d i. Chuy n tôi b cu c gi a ch ng c nh c n s sài (tôi gi nguyên gi thuy t không- n- tr a), r i chúng tôi ã c i nói, ã trao i chuy n trò và có m t b a t i r t tuy t v i. Ngo i tr vi c Muriel liên t c ném cho tôi nh ng cái nhìn ác ý t bên kia bàn, làm tôi th y phát ghét. âu ph i là tôi s p s a v t ng a ông b yêu quý c a cô ta ra sàn vu t ve âu y m... ch là ông ta có cái v c a m t ông nhi u tu i thích tán t nh và vui v khi có ph n bên thoi. Khi tôi không ch u t v n n n sám h i, thì cô ta v n ngay m t chi n l c h u hi u h n nhi u... là hôn Mark. Chiêu y... chiêu y thì có tác d ng th t.

Tôi d p i cái ký c ó. Mark có th vui cùng Muriel n u anh mu n. Còn tôi th c s ph i quên i mà s ng ti p thoi.

“Ngh a là cháu hài lòng khi làm vi c t i ó ch ?” Jody h i.

“Qu th ,” tôi áp. “Bà c tin ch c là th i .”

“Thôi c. V y thì m ng cho cháu, c ng à. Mong g p l i cháu s m nhé, ta hy v ng th .” Bà si t l y cánh tay tôi, làm tôi ph i thoáng nh n m t, r i i sang ch ông n i, v a i v a c i r ng r . *Ph i y. Chúc may m n nhé Jody, tôi th m ngh . Còn m ông n i m i ch u m t t i ai ó không ph i bà n i.*

“Trò lúc nãy vui th t,” Elmira Butkes lên ti ng, b c n ch tôi trò chuy n. “Tu n t i cháu ph i d y thêm cho b n ta y. So v i trò này thì yoga chán ch t i c. Ta thích lo i nh c kia l m c ! Cháu b o là nhóm Black-Eyed Susans, ph i không nh ?” Bà l c l i trong túi xách b ng nh a trong màu h ng to t ng c a mình l i ra m t t p ghi chép và cây bút.

“Peas . Black-Eyed Peas,” tôi áp, lòng hy vọng là đúng để tránh tình case bà đã không giúp bà nghe ra cái bài hát này. “Nhưng tình cháu không thể đâu. Đây là duy nhất mà cháu biết. Cháu chỉ có một chiêu thôi.”

“Đâu nào!” bà Elmira quay trở lại. “Cháu có tài làm mà.”

“Đi không tài năng chút nào đâu,” Bronte nói khi con bé tiến lên. “Đi bao giờ nhẩy nhót gì ạ chị ông ngài ạ nhé, đi Callie. Con vô cùng nghiêm túc đây. Vì đi, đi, đi như là, đã quá tuốt nghe như Black-Eyed Peas rồi.”

Tôi vỗ vai bình tĩnh. “Đi không quá tuốt! Đi còn trẻ và rất ngon lành. Vì đi, đi, đi ai là người đã gửi thi u cho con bé từ ban nhạc này? Đi thích Fergie thì cô ta mới hơn hồ nữa vì Leo trong bộ phim truyền hình *All My Children* rồi kia, cảm ơn nhé!”

Bronte nhắm mắt nhìn lên trời dài. “Sao cũng vậy, đi Callie.”

“Mà con đang làm gì vậy này?” tôi hỏi.

“Mẹ vẫn chưa cho phép con xuống xe buýt một mình, nên con phải ở nhà của Noah vì mẹ, đi đi như là... mẹ làm vì vậy.” Cô cháu gái tôi nhún vai. “Và của Noah phải là Josie nên đi, nên con phải theo vì mẹ nói ai trong nhà này, đi đi như là, nên biết chắc chắn rằng con đã quá tuốt nên bắt theo như là nô lệ vậy.”

Tôi ngắm nghía cháu gái mình, lòng thấy ngạc nhiên vì vẻ đẹp của nó. “Có chuyện gì thế cháu yêu?” tôi hỏi mà không thể nghĩ về nó. “Con bé xinh xắn của con bé.”

“Cuối tuần này trẻ có buổi khiêu vũ và con gái, và đi như là, dĩ nhiên con không thể đi.” Con bé trẻ nhìn tôi theo cái kiêu ngạo có một nhóc tuốt teen mới có thể như vậy... khinh khinh, phẫn nộ, mong manh để vượt qua hòa quyện trong một cái nhìn tẻ nhạt.

“Ông ngoại tôi về với con thôi, Bronte à! Chắc hẳn ông thích lắm!”

“Con không muốn đi cùng ông ngoại. Dù, đi như là, con không có bạn, thì cũng quên đi nhé.” Hai mắt con bé nhắm lại. Dù chưa khi nào Bronte gặp mặt nó, nhưng sinh ra con bé đã hy sinh tại Iraq, và tất nhiên là, Hester đã không đáp ứng một hình mẫu cha mẹ. “Con có phải, đi đi, đi như là, có phải cái chuyện gì đó không?”

“Không cần đâu con. Con có thể đi với gia đình của con, nếu con muốn.” Tôi mỉm cười nhưng mắt thì nhìn con bé. “Có muốn nói chuyện với con gì không?”

“Không ,” con bé áp, r i, ch t nh n ra mình ang i x v i ng i dì yêu d u c a mình b ng s khinh mi t mà l ra ch nên dành riêng cho m nó, con bé g ng m m c i v i tôi. “Nh ng cháu c ng c m n dì, dì Callie à.”

“Không có gì âu c ng. Dì khi nào c ng s n ây mà.”

“Con bi t r i,” Bronte áp. “Dì c , ki u nh là, tu n nào c ng b o con th .” Con bé a m t nhìn lên chán ch ng l n n a r i chu n. Lòng ng ng m c a tôi dành cho ch gái c a mình càng t ng. Có con là m t nh ... trông ch ng con khi chúng n tu i d y thì l i là chuy n khác.

R i kh i v n phòng th t d ch u làm sao. Không khí trong hãng Green Mountain ã thay i t khi m y ng i bên BTR tr v San Diego. K t khi y, Mark h u nh không nói n ng gì v i tôi; chúng tôi b n r n th t, nh ng dù có th thì... Có i u gì ó v vi c là m t a con có b m ly d ... tôi luôn c m th y nh là ph i ch u trách nhi m v tâm tr ng c a m i ng i. Tôi tin r ng, n u mình d th ng vui v úng m c, thì m i ng i s vui v . N u m i ng i không vui, thì rõ ràng là tôi ch a c g ng. C m giác c a tôi v i Mark trong nh ng ngày này là nh th y... nh là tôi d ng nh ã làm anh th t v ng. Còn Muriel thì... thôi quên i cho r i. Vi c cô ta ang làm gì v n còn là m t i u bí n, m c dù cô ta ngày nào c ng ng i t i bàn mình, n m c sang tr ng v i hai màu tr ng en - tôi ch a bao gi th y cô ta m c màu nào khác - gõ lách ca lách cách trên bàn phím.

“Dì i, dì s n sàng ch a?” Josephine v a h i v a ch p l y bàn tay tôi và g n nh làm tôi tr t kh p vai. “Ta i c ch a? i mà? Dì xong ch a? Ta i nhé?”

“ c mà c ng. T i mình ch c n t t qua nhà dì ã thay , r i ta s lên ng ngay. Con có h ng d n ng i r i ch , ph i không?”

“Trong ba lô con y ,” Josephine áp. “ i nào! Con không mu n b tr âu!”

“T i mình s không tr âu mà c c c ng,” tôi nói. “L i ây. Con có quá n ng ã b lên c không nh ?” Tôi ôm con bé vào lòng. “ i, th y con th nào r i y nhá! Oái! Sém chút ã ánh r i con m t!” Tôi v th tay ra trong m t giây, là trò mà con bé luôn thích, i l i tôi nh n c tràng khúc khích réo r t c a nó.

Tôi t Josephine xu ng, n m tay con bé d n n ch ông n i. Và xem này. Ông tôi ang trò chuy n. V i Jody, ng i àn bà không liên h huy t th ng gì v i ông s t! Qu là m t s thay i. Jody ã phát huy c kh n ng k di u c a mình, vì ông n i, dù ang trông không h n là vui v gì, nh ng ông c ng ã không b ch y m t dép.

“Ông ị?” tôi g ị. “Cháu s ị a Josephine ị n bu ị h p c a ị i Brownie ông nh ị. Còn Bronte s ị l ị v ị ông ị y.”

“ ị c r ị,” ông n ị cầu nh ị. Ông l ị c sang Bronte, con bé ang ị c tr ị ng ca *Iliad*. “Cô có th ị giúp ị ánh nh ị n.”

“Ôi, hân hoan, ôi vui s ị ng không ng ị,” Bronte ị áp l ị i mà không th ịm ng ị ng lên nh ịn.

“Con nh ị khôn l ị này,” ông n ị nói, không th ị nén ị c n ị c ị m m t hào.

“Ta ph ị yêu quý m t ị a tr ị ham ị c sách ch ị,” Jody ị ng tình.

Tôi r ị n ng ị t ị tr ị c ô m ông n ị. “Bà Jody Bingham là kh ị i ch ị r ị ị y ị,” tôi th ị th m. Ông n ị phát vào vai tôi. “Oái. Ông làm cháu ị au r ị ị y này. Cháu s ị âm ị n ki ị n cho mà xem,” tôi nói. “T m bi ị t nh ị Jody! T m bi ị t ông! Yêu ông l m!”

“T m bi ị t c ị! Cháu yêu c ị!” Josephine nói theo. ị y ị y. Th ị ã làm ông r ị ng r ị h n lên cho dù là ông không thích nghe câu này cho l m.

N A GI SAU, tôi ã s ch s th m tho và ang v n chi c qu n tho ị mái có th ị n ị c càng nhi u ph ị mai t ị c a hi u Cabot càng t t, có b ng béo y th c n hay không c ng m c. Josephine nh y t ng t ng trên gi ị ng tôi, còn Bowie th ị s a om s ịm tán th ị ng. “Cháu c ng, ị a cho ã h ị ng ã n ị ng ị nào,” tôi nói v ị con bé.

Josephine nh y xu ng và l c l ị i trong ba lô, r ị ị a ra cho tôi m t t gi y. “Cho con qu t ít son bóng c a ã nh ị?” con bé h ị xin.

“ ị,” tôi v a áp v a ị c qua t gi y. Ôi ch t r ị i! B n tôi ị u ph ị i là s ị i n c a hi u ph ị mai ị u... mà là n C s Ch m sóc Thú y Goergebury. Hay nói cách khác là n ch c a Ian. H . H n là, v ị c này do bác s Kumar x p l ch t th ị i nào r ị, b ị i vì tôi th ị không th ị hình dung ra c nh Ian chào ón m t ịm bé gái n m tu ị i rúc ra rúc rích s nh th ị nào.

Tôi không sai mà, hai m ị phút sau tôi phát hi n ra ị u ó.

“Bác s McFarland s ra ngay thôi,” Carmella Landi thông báo l n th ị n m.

“Marissa, ị ng có n cái y, cháu ị,” tôi nói l n át ị âm thanh huyền não. “Cái y là dành cho chó thôi. Nh ị ra nào.” Tôi quay sang Carmella. “Anh ta ang tr n y à?” tôi h ị.

“Tôi ngh là th th t,” ch ị áp. “Anh ta trông nh ang tè ra viên s ị th n khi tôi thông báo r ị ng ho t ị ng này ã c lên l ch.” C hai chúng tôi vui v c ị i vang.

“Công vi c kinh doanh ra sao r ỉ?” tôi h ỏi.

Ch ỉ nghiêm túc h ơn chút. “À, c ồng h ời h ời im ắng. Bác s Kumar thì quá... quá ảng yêu. Còn anh chàng này... không ể nh ậ th ết. Ng ười ta mu ốn g ặp m ột ng ười nào ó c ồng tôn th ứ thú c ồng c ả h ết gi ờ ng ười cách mà h ết tôn th ết. Bác s McFarland thì c ồng gi ờ ng ười m ột t ổng b ộ ng ười trôi v ượt, cô hi ểu ý tôi ch ỉ gì?”

“Hi ểu mà.” Rõ m ười m ười, Ian c ồng n ổi s ợ giúp ể chuyên nghi ệp c ả tôi.

Do m ười bé gái ch ỉ làm b ộ món gì còn Michaela Oh, cô b ộ m ười còn l ười, thì ảng phát k ể h ết l ười, nên tôi t ổng đ ồng c ồng h ết y ết i qua hành lang và tìm ng ười ti ếp ó ồng chúng tôi. C ồng i này trông g ồng nh ết là v ượt tanh. M ột tay k ể thu t ổng viên mà tôi không quen ảng s ả s ồng n ổi ra v ượt ... ch ồng th ết y t ổng m ười c ả Earl, ng ười b ồng già c ả tôi ầu c ồng.

Khi tôi ể ngang qua m ột cánh c ồng ả m ười, cô ch ồng s ồng lông x ồng gi ờ ng ười Ai Len xinh ể c ồng Ian uy ết n ổi chuy ết n ổi đ ồng y. “Chào Angie!” tôi v ượt ả nói v ượt ả qu ượt xu ượt ng ười v ượt t ổng ve cô ch ồng, và rõ là không th ể tìm l ười c ồng, tôi l ười b ết ể u ượt ng ười nga l ười bài hát c ồng Mick Jagger. “Angie... Aaannngie... Em không th ể nói r ết ng ười chúng ta ch ể ả bao gi ết ...”

Ngay khi ết y, Ian t ổng trong v ượt n ổi phòng c ồng ả mình ể ra, trông c ồng v ượt gi ờ ng ười h ết nh ết nh ết ng ười Carmella lúc n ổi n ổi m ười t ổng. Anh ta ảng b ồng b ồng vest, nh ết thay v ượt áo khoác, thì nh ết đ ồng ó ồng anh ta l ười m ười c ồng chi c ồng áo choàng tr ồng đ ồng trong phòng khám c ồng tên mình ể c ồng th ết b ồng ch ết en. Áo s ồng m ười màu tr ồng, c ồng v ượt t ổng, và anh ta trông... m ười, trông tr ồng nh ết tr ồng. C ồng ng ười nh ết c ồng. Nh ết ng ười c ồng c ồng v ượt đ ồng th ết ng ười n ổi. Ngoài tay Louis gh ết gh ết ra, thì tôi không bi ết ể c ồng th ết m ười anh chàng nào l ười b ồng vest. ể v ượt này thì toàn là qu ượt n ổi áo lao ồng ng ười bình dân v ượt i qu ượt n ổi áo v ượt i flannel thôi. Còn Ian... anh ta n ổi b ết h ết n ổi lên. M ột l ười n ổi n ổi, hình ết nh ết tay sát th ết ng ười Nga l ười hi ết n ổi lên trong tâm trí tôi. Tôi ng ể c ồng lên m ười m ười c ồng i v ượt i Ian, c ồng ười u ượt Angie thì ve v ượt y.

Ian ng ể c ồng nhiên nhìn t ể i nhìn lui khi trông th ết y tôi ảng ng ười ch ết m ười h ết m ười trên sàn nhà c ồng cô ch ồng c ồng ả mình. “Callie, cô ảng làm gì ể ể y th ết ?” anh ta h ết i. “ ể ng ể c ồng b ồng tôi là m ười t ổng trong m ười y... ể ả nh ết kia... là con cô ết y nh ết.” Anh ta nu ết t ổng khan.

“ ể y th ết y ch ết ả, ể y chính xác là ể i u ượt mà tôi c ồng th ể giúp cho anh ết y,” tôi nói, n ể c ồng i tôi t ổng t ổng l ười m ười. Tôi ể ng ể lên. “M ột l ười i chào h ết i ể ng ười thích h ết p ết h ết n ổi ph ết i là, ‘Chào Callie, g ết p ết c ồng cô th ết t ổng hay quá!’ V ượt i l ười i t ổng t ổng ng ười ra r ết ng ười c ồng anh chàng nào ể y th ết y tôi h ết p ết đ ồng n ổi m ười c ồng làm tôi mang b ồng u ượt khó th ết s ả sao? H ết ?” Ch ết trách sao mà công vi c ồng kinh doanh l ười b ồng xu ượt đ ồng c ồng.

Ian xoa xoa hàm. “Tôi không có ý... Tôi... mà thôi.” Anh ta nhìn xuống hàng lang, nhìn vào âm thanh trong phòng khi tiếng gõ cửa vang lên. “Thôi nào, anh chàng to xác,” tôi khích lệ. “Bạn nhớ không còn đâu. Thưa ra, Mariah và Paige có thể có ý, nhưng còn may mắn còn lại thì tùy thuộc vào an toàn.”

“Tôi này theo cháu gái. Tôi lo. Bạn tôi sợ sao cho vì cái này ít ỏi như thế.” Ian trông không chắc chắn cho lắm. “Thôi nào, anh chàng to xác,” tôi khích lệ. “Bạn nhớ không còn đâu. Thưa ra, Mariah và Paige có thể có ý, nhưng còn may mắn còn lại thì tùy thuộc vào an toàn.”

“Này các con!” tôi vâng vâng và y cánh cửa cao nhà thân gửi đi vào phòng và phi hi hi la to h n m t t o m i n g i n g h e c. “Bác sĩ McFarland thì đây rồi này, và bác sĩ rất vui vì các con của bạn này xem cách chú ý chăm sóc cho thú nuôi của họ! Thưa bác sĩ McFarland, rất cảm ơn bác sĩ đã giúp chúng tôi!”

Ian nhìn vào đám con gái nhấm t con bê con đang mang theo tích để chúng nhìn mặt àn cá h n th t b b ói. “Xin chào,” anh ta lên tiếng.

“Con có ba con chó!” Keira Kinell gào lên, và nhấc chiếc quần soóc gi vẩy lên và múa may thích. “Chúng của là loài thú cưng! Mỗi con của 4.000 đô!”

“Con có con mèo tên Eddie mà nó yêu lắm.” Hayley McIntyre kể.

“Không, của làm gì có!” Josephine hùng h. “Của không có mèo. Tôi ở nhà của của đâu! Mèo đó là mèo gì!”

“Không phải gì!” Tess McIntyre, em sinh đôi của Hayley, cãi lại. “Là mèo cưng cưng mà! Vì loài nó không thích của, nên nó trốn!”

“Con có một con ngựa con, hai con chó và một con chuột hamster này,” Kayelin Owens nói, “chính là con chuột hamster đã chết rồi. Con tìm thấy nó trong chuồng rồi nó của của rồi rồi trái banh rồi con khóc rồi con nói là nó đi lên thiên đường rồi nên mẹ con con chôn nó ngoài sân sau!”

Ian trông như thể có cảm giác vào những phần khác nhau của thể. Một lần nữa, tôi cười toe. “Bác sĩ McFarland sẽ dẫn chúng ta đi tham quan một vòng về các con! Các con có thể nhìn thấy nếu bác sĩ làm vì của và gửi cho thú nuôi của chúng ta cảm ơn nhé này. Đúng không thưa bác sĩ McFarland?” tôi hỏi.

“Đúng vậy,” anh ta đáp. “Thôi đi rồi. E hèm, làm những sự vào thế giới nhé và đi theo chú nào.”

“Chúc may mắn!” Carmella nói, rồi tiếp thêm may mắn trong trò chơi bài trên máy tính của mình. Michaela cùng tôi lừa đám con gái thành một hàng đống công queo l n x n r i i theo Ian xuống hàng lang.

“ ây là phòng m - này cháu, ng s vào y,” anh ta nói khi Keira b t u mó máy n bình nén ô xy. Keira dò xét nhìn Ian - con bé này, khó b o l m c - và r i, sau khi ánh giá chính xác c uy quy n c a Ian, con bé l i s vào bình ô xy.

“Keira, cho hai tay vào túi ngay,” tôi nói, con bé vâng l i kèm theo ti ng cầu nhàu.

Ian hít m t h i sâu. “À, ây là n i b n chú m khi...”

“Bác s có c t b d con không ?” Josephine h i ngang, y v t hào v v n t c a mình, vì m nó là bác s c mà.

“ m... thi tho ng c ng có,” Ian áp. “B n chú g i y là ph u thu t c t b bu ng tr ng.”

“Th còn d ng v t thì sao ?”

Tôi c n môi, c nén không phá lên c i.

“À, không h n là th , không có.”

“M t con chó con gái thì c g i là gì ?” Tess h i, m m c i n là thánh thi n. “Cùng v n v i ‘witch’¹ y .”

Ian, lúc này c m nh n c là mình ang b d n vào tròng, bèn li c sang tôi. Tôi nhún vai. Ian quy t nh ph t l câu h i y và th c giáo d c cho ám nhóc. “Quan tr ng là m t con chó hay mèo hay b t c v t nuôi nào không r i tr phi...”

“Con không bao gi r i rác b a bãi,” Caroline Biddle lên ti ng.

“Không ph i là r i rác ó âu!” Keira gào lên. “ ng !”

Caroline trông nh v a b Keira tát vào m t. “Keira, xin l i b n Caroline ngay,” tôi ra l nh.

“Xin l i!” Keira nh n nhá v i v thi u chân thành cao , khi n hai hàm tôi nghi n ch t, m t c m giác gì ó gi ng nh là c m ghét cu n sôi s c và cào xé trong ng c tôi. Keira là con gái c a m t gia ình dân Vermont Nay cùng ti n b c r ng r nh, m t a bé ng ng c, c nuông chi u quá m c. Còn Caroline, th ng hay ch i v i Josephine, l i là m t a nh c n- c-ch m- sóc- c- bi t, con bé d th ng nh thiên th n. Tôi không rõ con bé chính th c c ch n oán nh ng gì, nh ng vì tôi tình nguy n tham gia vào nhà tr c a Josephine, nên tôi bi t r ng Caroline phát tri n ch m h n b n bè cùng trang l a nh ng vài n m.

Tôi c ắm tay Caroline lên mà hôn, con bé n ổi c ắm t ả ng trông m ắm c ả i v ả i tôi, làm tôi mu ốn tr ả o ả th ả i u ả kh ả n ả n ả lên u ả Keira. Tr ả cho nh óm nh ả c ả Jonas Brother s ả n Georgebury này nh ả ng ả l ả i c ả m Keira ả n xem bu ả i hòa nh ả c, còn Caroline s ả c ng ả i gh ả hàng u ả. Tr ả cho ả m ch ả thu ả n ch ả ng nh ả Keira s ả c n ả n ả t ả u ả m ả y con bú p ả b ả Barbie c ả a nó. Tr ả th ả y... m... cùng nh ả ng ả i u ả x ả xa khác n ả a. Nh ả ng c ả ng không x ả xa quá ả ng. D ả u sao th ả con bé c ả ng ch ả là tr ả con. B ả m c ả a nó m ả i là nh ả ng k ả th ả c s ả ả ng b ả tr ả ng ph ả t ả k ả i.

“C ả k ả i nào ch ả ch ả t ả trong này không ả ?” Hayley h ả i.

“C ả ch ả ,” Ian ả p. T ả t ả c ả chúng tôi u ả ch ả c ả nghe thêm. Ch ả ng c ả g ả i thêm c ả .

“Th ả c ả ma không ả ?” con bé kiên trì h ả i t ả i p, rõ ràng là ả ng mong nghe c ả i u ả g ả i ó hay ho h ả n.

“Không,” Ian ả p, hai bàn tay n ả m ch ả t trong túi.

“Con ph ả i ả i nh ả v ả sinh,” Marissa lên t ả i ng, th ả là Michaela d ả n con bé ra kh ả i phòng.

“B ả c s ả McFarland,” tôi nói, “b ả c s ả c ả th ả k ả thêm cho chúng tôi nghe v ả nh ả ng lo ả i ph ả u thu ả t thông th ả ng nh ả t ả c ả a b ả c s ả không ả ?”

Ian ném cho tôi cái nhìn bi ả t ả n. “ ả c ch ả , này nh ả e, chúng tôi th ả i n ả v ả c ả t bu ả ng tr ả ng cho m ả y con thú ả chúng không th ả , m, không th ả c ả thú con. Nhi ả u k ả i, v ả t nu ả i m ả c th ả g ả i y trong ả ng ru ả t, trong d ả dày, nên chúng tôi c ả n ph ả i ph ả u thu ả t. m... tôi c ả t b ả m ả y kh ả i u, n ả n x ả ng - này làm ả n ng s ả vào y,” anh ta th ả t lên khi Hayley b ả t u ả b ả p b ả p tay b ả m c ả a chỉ c ả vòng o ả huy ả t ả p.

“C ả l ả chúng ta nên ả i t ả i p th ả i b ả c s ả McFarland nh ả ,” tôi g ả i ý.

“ ả c th ả i,” anh ta ả p, ả a ng tay áo lên lau trán.

“C ả l ả n con b ả g ả y ch ả n r ả i,” Paige k ả l . “Con hết to ả l m. R ả i t ả i b ả nh ả v ả i n con ả c cho k ả o.”

“M ả con c ả ng là hết khi sinh em trai con,” Leah Lewis g ả p chuy ả n. “M ả b ả o y là m ả t chuy ả n tuy ả t v ả i, nh ả ng con th ả i nghe th ả y t ả i ng ả r ả i nên s ả không bao g ả i con c ả o em bé ả u. Con ch ả mu ả n ch ả con th ả i.”

Chúng tôi l ả u ả m con g ả i quay tr ả ra hành lang. “Ian này, sao anh không khám cho Angie và v ả nh ả là ch ả cho m ả y bé xem anh khám tìm th ả g ả i y,” tôi

khe kh ị g ị ý. “V ị l ị n u anh phát cho chúng chút quà l u ni m thì s ị hay l m y.”

“Tôi không có quà l u ni m ầu Callie. ầu không ph ị là c ị a hàng bán quà l u ni m,” Ian ịp qua k ị r ị ng.

“M y que ch n l ị y Ian. M y mi ị ng bông gòn n ị a. B n nhóc m ị n m tu ị thôi. Chúng không quan tâm l m ầu.”

Anh ta g t ị u. Nu t khan.

“Anh ị ng làm t t l m,” tôi v ị a nói v ị a t ị bàn tay mình lên cánh tay anh ta. “ ị m này ch ị là tr ị con.” Ian sa s m nhìn tôi, nh ị th ị tôi v ị a m ị nói, ị y ch ị là m t cái h ị toàn r n ị c thôi mà, Ian, nh ị ng r ị anh ta ị xu ị ng hành lang đ n ị n v n phòng mình ị a cô chó c ị a mình ra.

Michaela cùng tôi đ n m y bé gái vào phòng khám. “ ị t ta, ta ng ị” tôi hô l n, và nh ị có phép màu, c ị m bé gái ng ị x p b ị ng xu ị ng sàn. Khi Ian ị em Angie vào, m y bé h ị h ị r ị lên.

“Con chó ị p quá!”

“Con mu n có m t con chó nh ị th ị .”

“Con c ị i nó ị c không ?”

“Không, con không ị c c ị i chó ầu,” Ian ịp, nh ị ng mi ị ng l ị i nho n c ị i. Anh nh ị nhàng nh ị c b ị ng Angie lên chi ị c bàn khám b ị ng kim lo ị i. “ ị y là Angie, chó c ị a chú.”

“Nó có bi ị t đ ị n trò gì không ị ?” Josephine h ị i. “Con chó c ị a đ ị con bi ị t kéo đ ị y ng ị c lên ị i khi đ ị con p ị xe p ị y ị !”

“Th ị t th ị ?” Ian h ị i, l ị c m t sang tôi. ị i m t anh nh ị m m c ị i, khi n trong đ ị dày tôi có th ị gì y nh ị n nh ị o. “Không ầu, Angie không bi ị t nhi u trò cho l m, nh ị ng nó r ị t ngoan. Này nh ị, v ị c ị u tiên chú làm khi có ai ó em m t chú chó n ị y là ph ị i c k t b n v ị i nó. Nh ị th ị này này. Chào Angie. Mày là chó ngoan, nh ị ?”

“Có khi nào cô chó này tr ị l ị l ị i không ị ?” Hayley h ị i và th ị là c ị m con gái r ị ra c ị i khanh khách.

Ian kh ị c ị g ị ng, c ị nh ị th ị anh ta không ch ị c là mình có b ị g p chung vào câu h ị ị u ị y không, th ị là tìm tôi chao ị o. Th ị t nhiên tôi ch ị t nh ị n ra r ị ng, m c dù có đáng v ị nh ị m t tay sát th ị ng ị i Nga còn hành v ị thì nh ị m t t ng b ị ng bu t giá, Ian McFarland v ị n có th ị có chút... chút... b n l n.

Th t là h p d n l l ỳng.

Trong vài phút ti p sau ó, Ian ch cho các bé th y m t công o n khám b nh thông th ng là nh th nào, thu hút s t p trung chú ý c a các bé khá t t, so v i kh n ng t p trung dài v n ch ng tày gang c a l nhóc.

“Con ngh con mu n làm bác s thú y,” Caroline v a nói v a y chi c kính c n dày c p lên s ng m i. “Làm bác s thú y có c n ph i thông minh không ?”

“C n ch con ng , nên c u không làm c ầu,” ngay l p t c Keira áp l i.

Nh ng l i l y s c bén c a nh dao, trong m t tích t c, tôi ch t i ng không nói c l i nào. Caroline cúi u. “Keira, v y là quá r i nhé!” tôi anh gi ng, nh m b t d y kh i gh . “ i ra ngoài phòng i kia mau, i ngay i.” , li u các i u l c a i Brownie có cho phép tôi... không bi t n a... có cho phép tôi làm gì y thay i trái tim nh bé x u xa c a con bé y và khi n cho nó nh n ra c mình ã nhanh ác n th nào không nh . M t c a chính tôi giằn gi a nh ng gi t n c m t t c t i b t l c, và hai bàn tay tôi si t ch t.

“ tôi lo v này cho,” Michaela nói kh , r i n m l y vai Keira.

“Gì c ?” Keira g ng h i khi con bé b y ra kh i phòng. “Con ầu có nói d i! B n y ầu có thông minh ầu!”

C c n phòng im ph ng ph c, m i bé gái còn l i ý th c c là Keira ã i quá gi i h n. Josephine, ôi Chúa tr i ban ph c lành cho bé, t tay ngang l ng Caroline, nh ng Caroline không nhúc nhích gì, ch nhìn ch m ch m xu ng sàn nhà.

“ làm c bác s thú y,” Ian t nh b v a áp v a qu xu ng tr c m t Caroline, “thì con c n ph i có m t trái tim r ng l ng. Con có c m t trái tim nh th không?”

Caroline không nhìn lên. “Con không bi t ,” cô bé th u thào.

“B n y có y,” Josephine xác nh n.

“C u có mà, Caroline,” Hayley nói theo.

“Con s r t nh nhàng ch ? Nhi u khi m y con thú c ng d s h ỉ l m,” Ian nghiêm ngh nói.

Caroline g t u r t kh , nh ng v n không ng ng u lên.

“Con c ng c n ph i yêu quý thú v t n a. T t c các lo i thú khác nhau y.”

“Con có ,” cô bé áp kh . “C r n con c ng yêu.”

“À, v y thì,” Ian nói. “Nghe có v con s là m t bác s thú y r t gi i y.”

Caroline ng ng lên nhìn anh ta. “Th t ch ?” cô bé h i, gi ng nói run run. Ian g t u.

N c m t tôi v òa, và ngay trong kho nh kh c y, tôi ã yêu Ian McFarland m t r i. Yêu vô vàn, th t tình là th . Còn Josephine v i Hayley ph i c nh n huy ch ng danh d , theo nh tôi ngh . Tôi len lén lau i nh ng gi t n c m t, vì không mu n m y bé gái kia nhìn th y mình khóc.

Ian ng lên, l y t trong túi áo choàng ra chi c ng nghe. Anh a cho Caroline. “Con mu n nghe nh p tim c a Angie không nào?”

“Cho con nghe n a ?” Marissa xin.

“Cho con n a ! Con n a !” m y bé còn l i ng thanh.

S ng run lên vì c dùng n d ng c y t th t nên Caroline quên i l i nh n xét ác ý c a Keira, còn Angie, h n ã c m nh n c cô bé con này c n c yêu th ng thêm n a, bèn li m li m m t cô bé. N c i c a Caroline làm b ng sáng c c n phòng.

N a gi sau, ám bé gái l i vui v la hét trong phòng i vì Ian ã phát cho m i bé m t ôi g ng tay cao su, và cô cháu gái thiên tài c a tôi ã th i ph ng ôi g ng c a mình thành qu bóng hình vú bò. Trong lúc b n tr ang ch i trò bóng chuy n gi v , tôi i n ch Ian, anh ang ng quan sát t sau cánh c a ngang d n sang m y phòng khám.

“Anh làm t t l m,” tôi nói. “Nh t là v i Caroline.”

Ian tr nh tr ng kh g t u áp nh n. “C m n cô ã giúp.”

“Có kinh kh ng l m không?” tôi v a m m c i v a h i.

“Có chút chút,” Ian th a nh n. M t bên khóe mi ng anh thoáng nh ch lên. Anh c o râu i là p ngay, tôi th m ghi nh n, th là hai u g i tôi b ng h i nh n ra.

úng lúc y, Hester x c t ngoài c a vào. “Chào Josephine!” ch c t gi ng vang d i, b th c con gái lên mà hôn chùn ch t. “Con i th m bác s thú y có vui không?”

“Có !” Josephine áp. “B n con c nhìn th y con chó c a bác s n a c !”

Hester t Josephine xu ng r i b c thùm th p sang ch Ian và tôi. “ óán mà xem?” ch nói v i tôi. “B nh nhân n m m i b n tu i c a ch v a mang thai y! Có tuy t v i không nào?”

“Quá tuy t,” tôi áp. “ m, Hes, ây là Ian McFarland, bác s thú y m i n. Ian, ây là ch tôi, bác s Hester Grey.”

“Anh bi t không,” Hester c t l i b ng gi ng nói l n và vang d i c a mình, “tôi t ng ngh s làm m t bác s thú y y. Nh ng th t tình tôi không thích thú v t cho l m, mà i m s c a tôi c ng không cao n a. Th là ph i kh n gó i i chui rúc trong m t tr ng y khoa c rích chán phèo. Johns Hopkins y. Còn anh h c âu?”

“Tufts,” Ian áp.

“Th t là n t ng,” Hester g n nh là hét lên. “Em trai c a chúng tôi v a m i b ngang Tufts y.”

“Bu i h i th o c a ch sao r i?” tôi h i.

“H t ý. c các ki u tr li u b ng kích thích t m i, ch ang ch làm nàng Tr ng r ng xu ng cho chàng Tinh n a thôi. Thôi, ch ph i i ây. S m g p l i em nhé Callie. R t vui c làm quen v i anh, Owen .”

“Là Ian ch ,” tôi ch a l i, nh ng ch tôi ã i c n a ng ra kh i c a m t r i. “Ch y là bác s ch a hi m mu n,” tôi thông báo cho Ian bi t.

“Tôi nh mà,” anh nói. Khi th y tôi gi ng m t nhìn, anh nói thêm, “t S Giao thông ng b y.”

“Anh thích nh c i nh c l i v ó quá nh ?”

Ian nh ng m t bên mày. “Hai m con ch y gi ng nhau quá,” anh nh n xét.

“Tôi bi t,” tôi áp. “Nh th m i th t bu n c i, vì c hai con c a Hester u là con nuôi c .” Tôi ng c nhìn Ian. “Anh có con không Ian?”

Anh l c u. “Không. Không, v tr c c a tôi... không. Chúng tôi không có con.”

Câu chuy n này còn có nhi u chi ti t h n ây, tôi có th nh n th y là th nh ng b t k là có th có c thêm ph n th o lu n nào theo sau n a thì ph n y c ng b m i khi nh ng bà m khác l n l t n ón các thành viên c a i Brownie. M t trong s ó là Taylor Kinell, m c a Keira Tàn Nh n. Cô ta p y ng i nh ng th qu n áo t ti n, ôm sát không h p tu i... áo thun màu

nh t v i ch t li u v i m ng n gi ng nh v i g c, qu n jean c p tr s m màu, và ch c ch n là c nhà thi t k t tay xé rách. Cô ta cúi xu ng m r ng vòng tay ón Keira, ph i thoáng qua cho chúng tôi th y hình x m hông cùng chi c qu n lót l t khe. “Chào con gái c ng!” cô ta rúc rích i khái v phía con gái mình, m c dù l i ang nhìn v phía Ian. Á à. Ng ị m c a n m ang khoe hàng tr c m t bác s thú y h p d n ây mà. Y nh r ng, cô ta l t ph ng chi c kính râm hi u Prada mà n n c i r ngr v i Ian.

“Tôi c n ph i làm chút chuy n gi y t ,” Ian l m b m. Nói o n, anh b c v i qua hành lang v phía v n phòng mình. Tôi ch ng th trách anh c.

V a ti n n ch Taylor Kinell, tôi v a n n ra n c i gi t o. “Ch Taylor này, hôm nay chúng tôi có chút r c r i v i Keira y,” tôi m l i.

“M i! M à? M !” Keira th t lên, gi t gi t tay m mình. “M b o m v i con có th i nhà hàng dùng b a t i c mà! Con ghét n t i nhà l m! Mình i c không m ? M ! M i? Con chán! Trò này chán m lên c! M ! M b o mình có th n ngoài hàng c mà!”

“ c mà con, m b o là c mà. V y con mu n i âu h ?” Taylor áp. Keira ra s c liên h i gi ng gi t cánh tay xanh xao c a m nó khi n tôi l y làm ng c nhiên là con bé ã không xé to c tay m nó ra, r i s ng úng v i b n ch t Keira c a nó mà c p l y c p cánh tay y.

“Keira này, cô ang nói chuy n v i m cháu y,” tôi kiên nh n nói. D u sao thì con bé ch là m t a tr . Có c ác tàn nh n thì ch c h n là do c khuy n d y h n là vì b n ch t con ng i.

“Thì sao? Con ói! M i, mình i thôi nào!”

“Ch Taylor, hôm nay bé Keira ã xúc ph m m t bé khác nh ng hai l n, mà ch c ng bi t y, trò b t n t là không c phép trong i Brownie này. Hay nói th t s thì, trò y ch ng c cho phép b t c n i nào khác, ph i không nh ? Keira, nói ra nh ng i u ác ý là t n th ng n c m nh n c a ng i khác y c ng.”

“Con không quan tâm,” Keira áp.

Ô hô. Tôi quay l i nhìn Taylor m t l n n a. “Con bé s không c trong i Brownie n u nó không h c c m t s phép t c c b n. Ngày Keira, n u ai ó g i con là con ng thì con có thích không?”

“S ch ng ai g i con nh th âu, vì con r t thông minh mà, c c c ng thiên th n c a m ,” Taylor áp l i ngay l p t c, v a nói v a ném cho tôi cái tr ng m t e d a. “Còn v cái ám Brownie y à, dù sao thì chúng tôi c ng ang nh

r i nhóm r i. Nó h i bình dân quá. i thôi nào con. T i nay con c phép n hai món tráng mi ng nhé. i thôi.”

Huy t áp trong tôi s c sôi n m c áng ng i. Ph i ch ng cô Taylor này ngh là mình ang giúp cho con gái mình v i cái ki u d y d này sao? Tôi g n nh th y t i nghi p cho Keira. M i n m n a, con bé s là a n i ti ng b khinh ghét tr ng trung h c, không có l y c m t ng i b n th t s , m i ng i s n th i nói x u sau l ng con bé trong khi nó s d ng ti n b c c a b m mình nh m t th v khí.

“C m n ã ch m sóc cho i nhé Callie,” Sarah, m c a Caroline Biddle lên ti ng. Ch ang n m tay con gái mình, g ng m t ch b ng sáng vui m ng khi c g p l i con. ây, ây m i là m t ng i m úng ngh a.

“Ôi, em thích th mà,” tôi áp, o n ng ng l i. “Michaela có nói chuy n v i ch ch a?”

“ m ,” ch m , ôi m t ch nói lên bao i u. “Em làm n nói v i bác s McFarland r ng theo ý ch thì anh y là ng i hùng trong n m c a kênh CNN y.”

Tôi m m c i. “Em s nói. Xin l i vì em không th ... làm c gì nhi u h n.” M t l n n a, ý ngh v g ng m t bé b ng th t v ng c a Caroline khi n c h ng tôi thít l i.

Sarah m m c i. “ ng lo gì v chuy n y. Caroline này, con c m n cô Callie vì ngày c bi t hôm nay i, con yêu.”

“C m n cô Callie !” cô bé con v a lên ti ng, v a lu n tay quanh hai chân tôi mà ôm th t ch t. “Con chào cô! Con yêu cô l m!”

“T m bi t, bé ngoan,” tôi nói, m m c i cúi nhìn con bé. “Cô c ng yêu con n a.” Tôi nhìn theo hai m con ra v , Caroline li n tho ng, m t r ng ng i, v n n m l y tay m , làm tôi không th không nh n th y n i ganh t nhói lên khi nhìn th y hai ng i y, m t m m t con, yêu th ng nhau h t m c n n i ch ng có i u gì hay ai khác khi n h ph i câu n . B c a Caroline là m t ng i tuy t v i, là m t th xây luôn ngh r ng v con mình là i u quý giá nh t trong cu c i. Annie, Jack và Seamus c ng gì ng nh th . Ba ng i h v i nhau - là tình ch t c a h nh phúc. Còn nh ng th khác ch ng có gì là quan tr ng c .

Bé con cu i cùng trong oàn Brownie ã ra v , c v n phòng t nhiên im l ng. “Callie này?” tôi nh y d ng lên. Ian l i t trong phòng mình i ra, khi chỉ n tr ng lúc này ây ã quang ãng. “Tôi nói chuy n v i cô m t phút c không?”

“ ịc! D ị nhiên là ịc ch ị .”

“Ian, h ị n g p ị anh ngày mai nh ị,” Carmella lên ị ti ng. “G ị p ị cô vui th ị t ị y Callie. Qu ị n ị ám nh ịc ị t ị t ị l ị m.”

“C ị m ị n ch ị .” T ịi c ị i toe.

T ịi ị i theo Ian vào v ị n phòng c ị a anh, n ị i ó có Angie ị ang say ng ị , cu ị n tròn mình trong ị ch ị. C ị n phòng ị c s p x p ng ị n n p - ị y còn là nói g ị m ị r ị i y - nh ị ng không khô khan, không nh ị kho ng không gian tr ị ng - en c ị a Muriel. V ị n phòng c ị a t ịi b ị a b ị n vui m ị t, thi tho ng còn có th ị coi là b ị a b ịi vì nh ị ng m ị u g ị y ghi chú l ị n x ị n và nh ị ng t ị m nh v ị ng v ịi ó ị y, cùng nh ị ng tách cà phê và nh ị ng th ị t ị ng t ị. Trái l ị i, v ị n phòng c ị a Ian thì vô cùng ng ị n n p. Kia là nh ị ng v ị n b ị ng ch ị ng ch ị c ị a anh, b ị ng c ị nh ịn ị i h ị c New York, b ị ng bác s ị thú y Tufts. Nh ị ng k ị sách ị y nh ị ng cu ị n sách chuyên ngành n ị ng ị n , b ị c t ị ng ị iêu kh ị c hình m ị t chú ch ịo nh ị. Treo trên t ị ng là m ị t b ị c tranh hình ch ị c thuy ị n bu ị m khá ị p, b ị ng ị lo ị s ị n d ị u ị y màu s ị c trên n ị n v ị i th ị.

Nh ị ng món ị thú v ị h ị n c ị là b ị c nh ị l ị ng trong khung ị t trên t ị h ị s ị ng sau bàn làm v ị c c ị a Ian. ị nh ch ị p ị anh chàng Ian tr ị tu ị i h ị n cùng m ị t ng ị i ph ị n r ị t, r ị t xinh ị p. Tóc dài vàng óng, làn da m ị t mà, khung x ị ng có th ị làm ị i tr ị ng v ị i khung x ị ng c ị a Natalie Portman. C ị hai ng ị i u ị ang m ị m c ị i, th ị là m ị t c ị n nh ịi ị u b ị t ch ị t nh ịo l ị y tim t ịi. Ian trông r ị t h ị nh phúc trong t ị m hình ị y.

“V ị c ị a anh à?” t ịi h ị i.

Ian li ị c sang b ị c nh ị. “V ị c ị .”

T ị n trong tâm kh ị m c ị a anh thì không c ị l ị m ị u, anh b ị n à, khi mà anh g ị l ị i t ị m nh ị c ị a cô y ị y ị d ị n v ị t b ị n thân m ị ngày. “C ị y ị p quá.”

“ ị .” Anh ch ị ng nói g ị thêm.

“Ian này?” t ịi h ị i sau m ị t phút qua ị i.

“G ị c ị ?”

“Anh mu ị n nói chuy ị n v ị i t ịi mà, còn nh ị ch ị ? M ị c dù nh ị th ị này c ị ng thú v ị l ị m.”

Ian thoáng nh ị m m ị t. “Ph ị r ị i.” Anh th ị dài. “T ịi ng ị có th ị c ị n ph ị i thu ị c ị. N ị u nh ị cô ng ị mình th ị c s ị có th ị làm nên chuy ị ng g ị ó thì c ị th ị i.”

“Chi ị n d ị ch ị n ng nh ị t và êm ái!” t ịi v ị tay khi ị n Ian g ị t b ị n mình. “Anh quy ị t nh ị ph ị l ị m ị y Ian. Chuy ị n này s ị r ị t tuy ị t!”

“Th ị t ị ?” anh h ị l ị i.

“ , coi nào. Tôi ầu ph i là nha s ầu, tr i .” Ngay lúc y d ầy tôi l i kêu r t ro t.

“ ng nói là l i th n a nhé,” Ian nói.

“Su t. Tôi ch ang ói b ng thôi. Tôi ã có m t ngày th t s v t v . Tr c h t là d y cho m y lão bà nh y hip hop, r i sau y tôi còn ph i ch n d t ám Brownie. Anh mu n n t i không? Chúng ta có th bàn chuy n khi n y.”

Ian trông c nh giác. “V y c ng c,” anh áp sau khi có chút cân nh c.

“Chúng ta có th n nhà hàng Elements,” tôi ngh . “N i này g n ch tôi , tôi có th t ngang qua l y laptop.”

“ c thôi,” Ian áp. Anh ch m chú nhìn tôi trong m t phút. Chúa ôi, ôi m t y th t là... xanh biêng bi c. Betty Boop ch p tay ch ng c m mà th dài s n s t.

“ c r i,” tôi th t lên, ch t nh ra mình là m t ng i chuyên nghi p và ây không ph i là êm v h i t t nghi p. “ m... anh có bi t nhà hàng y ầu không? H i khó tìm m t chút, vì nó n m cu i con ph m t chi u nh bé này, r i anh ph i r vào bãi xe, nh ng nó l i trông không gi ng bãi xe, mà gi ng m t con h m h n, nh ng l i d n n...”

“Th thì tôi i theo cô luôn cho xong.” anh th ng th ng ngh .

Tôi m m c i. “ y, th a bác s McFarland, là m t ý ki n tuy t v i.”

Chú thích:

1. Bitch (chó cái) cùng âm cu i v i witch (phù th y).